

Dosarul nr. 2ra-144/22
(2-19157249-01-2ra-04022022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, în procedura falimentului, împotriva lui Daniel Cojocaru, Maria Cojocaru, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, în procedura falimentului, a fost menținută hotărârea din 26 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 26 septembrie 2019, ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Daniel Cojocaru, Maria Cojocaru, intervenient accesoriu S.A. „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, din cauza neonorării obligațiilor de plată de către proprietarii/locatarii blocurilor locative gestionate de către ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului, reclamantul înregistrează datorii față de prestatorii serviciilor locativ - comunale, fapt care a condiționat incapacitatea de plată a sa și respectiv falimentul întreprinderii.

A susținut reclamantul că, potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții Daniel Cojocaru și Maria Cojocaru, sunt proprietarii/locatarii apartamentului nr. X din str. XXXXX, mun. XXXXX.

A mai afirmat reclamantul că, pârâții au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, iar conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ – comunale, aceștia, în calitate de proprietari/locatari ai apartamentului nr. X din str. XXXXX, mun. XXXXX,

până la data de 1 august 2019, au acumulat o datorie pentru serviciile comunale și necomunale în sumă totală de 5729 lei și 91 de bani, precum rezultă din bonul nr.1 eliberat de I.M. „Infocom” 1.

A menționat reclamantul că, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat vreun contract în acest sens, consumatorii urmau să achite serviciile prestate. Astfel, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația achitării serviciului prestat.

De asemenea, reclamantul a mai declarat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, proprietarilor/locatarilor apartamentului – Daniel Cojocaru și Maria Cojocaru.

Pe parcursul examinării cauzei, la 25 martie 2020, reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea din contul pârâților Daniel Cojocaru și Maria Cojocaru în beneficiul ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului a sumei în mărimea de 6308 lei și 25 de bani, cu titlu de datorie formată până la 01 octombrie 2020, pentru consumul serviciilor locativ – comunale (f.d. 28).

La 23 noiembrie 2020, reclamantul a mai înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea în mod solidar din contul pârâților Daniel Cojocaru și Maria Cojocaru în beneficiul ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului a sumei în mărime de 6308 lei și 25 de bani, cu titlu de datorie formată până la 1 octombrie 2020, pentru consumul serviciilor locativ – comunale (f.d. 67).

În final, în urma concretizării pretențiilor din acțiune, ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților Daniel Cojocaru și Maria Cojocaru în beneficiul ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului a sumei în mărime de 6308 lei și 25 de bani, cu titlu de datorie formată până la 1 octombrie 2020, pentru consumul serviciilor locativ – comunale.

Prin hotărârea din 26 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de către ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, a fost menținută hotărârea din 26 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 26 septembrie 2019, ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Daniel Cojocaru, Maria Cojocaru, intervenient accesoriu S.A. „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale.

Instanța de apel a considerat ca fiind întemeiat raționamentul primei instanțe cu privire la necesitatea respingerii acțiunii depusă de ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului. Or, la caz, nu a fost stabilită existența raportului juridic obligațional între ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului și Daniel Cojocaru și Maria Cojocaru.

Astfel, instanța de apel a constatat că, pârâții-intimați au încheiat contracte individuale cu furnizorii de servicii, după cum urmează: la 24 ianuarie 2005, cu Regia ”Autosalubritate”, a fost încheiat contractul nr. 3720 privind transportarea deșeurilor de pe adresa din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. X (f.d. 57); la 23 octombrie 2017, cu Î.C.S. „GNF Furnizare Energie” S.R.L., a fost încheiat contractul de furnizare a energiei electrice consumatorului casnic nr. 40201238464, privind furnizarea energiei

electrice pe adresa locuinței ultimei situate în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. X (f.d. 60); contractul nr. 331034 încheiat cu S.A. „Apă-Canal Chișinău” privind furnizarea apei și de recepționare a apelor uzate (f.d. 61); la 18 iunie 2018, cu Regia ”Autosalubritate”, a fost încheiat contractul nr. 12868 privind transportarea deșeurilor menajere solide de pe adresa din mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. X (f.d. 59); la 27 februarie 2019, cu S.A. „Moldovagaz” a fost încheiat contractul nr. 11880 privind furnizarea gazelor naturale la locul de consum: mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. X (f.d. 58).

Totodată, prin hotărârea pe cazul administrativ nr. 02 din 4 martie 2014, Comisia administrativă de pe lângă Pretura sectorului Buiucani, mun. Chișinău, a constatat că la întocmirea procesului – verbal emis de agentul constatator reprezentant al ÎMGFL nr.13, în persoana lui Ig. Țurcanu, nu s-a luat în considerație faptul că Constantin Cojocaru are locuința privatizată și se deservește individual, iar ÎMGFL nr.13 nu-i prestează casei servicii (f.d. 56).

Astfel, instanța de apel a conchis că, Daniel Cojocaru și Maria Cojocaru, nu au beneficiat de vreun serviciu prestat de ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului și astfel, nu s-a constatat existența raportului juridic obligațional între ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului și Daniel Cojocaru și Maria Cojocaru, iar în consecință, prima instanță, corect a respins acțiunea.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de către apelantul ÎMGFL nr.13, în procedura falimentului și de a menține hotărârea din 26 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 11 ianuarie 2022, reprezentantul recurentului ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga a depus prin intermediul poștei electronice, cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei instanței de apel din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

La 18 ianuarie 2022, reprezentantul recurentului ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei instanței de apel din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului depus, reprezentantul recurentului, a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, reprezentantul recurentului ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga, a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței vizate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 04 februarie 2022, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 238).

Prin referința depusă la 04 martie 2022, reprezentantul intimatei Maria Cojocaru, avocatul Tatiana Gorea, a solicitat de a considera recursul declarat de către

reprezentantul recurentului ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 09 noiembrie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 11 ianuarie 2022 și, ulterior la 18 ianuarie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal a copii deciziei integrale participanților la proces la 28 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal și poștei electronice, conform scrisorii de însoțire (f.d. 174, 175), însă careva date ce ar confirma recepționarea acestora de către recurent la actele cauzei lipsesc. Astfel, cererea de recurs declarată este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarată de către reprezentantul recurentului ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, în procedura falimentului, Victor Ranga, împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat